

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

246. Quid possit Resignans quòad percipiendas fructus beneficii resignati post ejus resignationem proventuros & obventuros, seu ad quem hi spectent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

offic. procons. Extray. injuncta. & c. ne pro defectu. de elect. & quamdiu quis sustinetur in officio, administrare potest, ut Rebuff. loc. supra cit. Veruntamen Barb. l. c. si loquamur de possessione civili & iusta, tradit eam usque ad possessionem captam à resignatario durare non posse; cum resignans amisso titulo iustam & civilem possessionem amittat; titulum verò perdat, simul ac jus quæsitum resignatario, quod contingit ante captam ab eo possessionem.

Questio 244. An, qui solum fecit mandatum ad resignandum, quod non fuit effectuum, privetur possessione beneficii?

Respondeo negative: Tond. qq. benef. p. 3. c. 188. n. 4. ubi; quod quando resignatio consistit in solo mandato ad resignandum, nec ulterius progreditur, quia procurator non fuit usus mandato, nec consensum præstitit, remanet in suo beneficio, qui tale mandatum fecit, & ideo licitè sui beneficii fructus (inter quos est collatio competens tali beneficiato) percipit, &c. quos licitè non perciperet, si privatus esset possessione beneficii.

Questio 245. An, & qualiter per resignationem revocetur procurator constitutus ad lites & negotia ratione illius beneficii?

1. Respondeo: Per resignationem perfectam & sortitam effectum suum censei quoque revocatum talem procuratorem, Paris. l. 1. q. 5. à n. 42. dicens hanc conclusionem esse communiter receptam. argumento Clement. ultima. de procurat. disponens procuratorem revocari per mortem mandantis; quippe quæ clementia quoque in morte civili (qualiter mortuus censeatur resignans) ob paritatem rationis locum habet, uti id decisum fuisse à Rota, testantur Mandosius in addit. ad Roman. conf. 374. v. mortuus, Sarnens. de annal. q. 62. apud Paris. n. 44. & tenent plures citati n. 43. cessat siquidem mandatum procuratorium cessante causâ mandati, c. si pauper clericus. de prebend. in 6. per resignationem autem admissam cessat procuratoris causa, quæ erat defensio juris renunciati, Paris. loc. cit. n. 44. Item cessat mandatum procuratorium, cessante ratione interesse constituentis. l. si remunerandi. §. sicut &. §. si tali mandavero. ff. mandati. per resignationem autem cessat interesse, quod resignans habebat in prosecutione juris. Paris. ibid. Item cessat mandatum morte, etiam re non integrâ, ubi non est, qui ut successor representat personam mandantis; l. i. c. de act. & obseq. l. si per epistolam. ff. de acquir. hered. Beneficiato autem resignante non invenitur successor in specie; cum in beneficiis non succedatur juxta c. ad extirpandum. de filii presbyterorum. Paris. ibidem. n. 45. Unde jam, si post factam resignationem lata fuerit sententia in causâ talis beneficii, procurator constitutus ad lites circa illud non poterit appellare; & si appellatio fuerit interposita, ea intelligitur nulla ex defectu mandati. Et quia appellatio interposita nomine illius, cujus non interest (qualiter per cessionem cessat interesse resignantis, quod habebat in beneficio) est nulla juxta c. non solent. & c. cum inter. de elect. Paris. n. 48. & 49.

2. Limitanda tamen responsio primò: Nisi resignans reservasset sibi fructus aut regressum; nam in hoc casu, cum non cesset interesse, maximè si manet adhuc in detentatione, adeoque quoad

hoc suum interesse non censeatur planè mortuus quoad beneficium resignatum, ut Sarnens. ad reg. de annal. q. 62. non expiravit mandatum per resignationem, Paris. n. 50. & 51.

3. Secundò: Nisi resignans mansisset in possessione; quia cum tunc quoque duret illius interesse, & cum remanserit in possessione, mors civilis non operatur eundem effectum, quem naturalis, ut Bart. in l. ex ea parte. §. insula. ff. de verborum oblig. & Baldus in l. Deo nobis. de Episc. & Clericis per consequens etiam durat mandatum. Paris. n. 52.

4. Tertio: Nisi resignatio fuerit facta post litem contestatam quoad fructus & expensas; maximè si resignans mansisset in detentatione. Paris. n. 53. dicens, sic resolorum in Valentin. canonizat. 2. Octob. Anno 1545. Addit quoque Paris. nu. 57. Mandatum datum post resignationem contra resignatarium non expirare per resignationem secundam factam alteri; siquidem, cum per resignationem primam esset mortuus, constitutio post primam resignationem facta intelligi tamen adhuc potest pro defensione ratione fructuum perceptorum; dum esset in possessione beneficii, & per consequens ad interesse, & sic non censeatur revocatum ratione detentationis. Porro faciendam esse intimationem in revocatione, quæ inducitur ex resignatione, & hujus contrarium esse in revocatione Procuratoris, quæ contingit per mortem Domini; utpote in qua opus non esse fieri hanc intimationem adversario, tradit Paris. n. 54. & 55.

Questio 246. Quid possit resignans quoad percipiendos fructus beneficii resignati post ejus resignationem provenientes & obvenuros, seu ad quem hi spectent?

1. Respondeo primò: Dum resignatio nulla sit, v. g. ob nulliter ei præstitum consensum, fructus interim spectant & percipiuntur ad resignantem, Tond. in qq. benef. p. 2. c. 4. §. 7. n. 10. quod ipsum tamen procedere non videtur, ubi resignatio facta nulliter, sustinetur tamen in præjudicium resignantis, seu ubi eâ factâ abdicatur, seu amittitur jus seu titulus beneficii ob rationem paulò post ponendam; quia ubi non est titulus, nec possessio amplius penes resignantem, jure fructus percipere nequit.

2. Respondeo secundò: Factâ validè & perfectâ resignatione non potest resignans amplius percipere fructus beneficii resignati (intelligè obvenuros seu cedendos post resignationem) cum jam amiserit titulum & possessionem naturalem & civilem, Paris. l. 1. q. 6. n. 1. citans C. Paris. conf. 39. n. 3. vol. 4. Rebuff. conf. 22. n. 10. ac proinde, si post resignationem perceperit fructus; cum illos non fecerit suos, utpote carens canonico titulo, ac proinde intrusus, & consequenter desiciendus à possessione, & non tuendus in ea, tenetur illos restituere tanquam possessor malæ fidei, Paris. l. c. n. 3. Hinc jam

3. Respondeo tertio: In resignatione simplicè admissâ, sive à Papa, sive ab Ordinario, ab illo tempore admissâ resignationis, seu præstiti à Superiore consensû percipere amplius nequit fructus illos; impossibile enim est, quòd fructus ad aliquem spectent, qui non est amplius nec dominus, nec possessor beneficii, unde proveniunt; qualis est resignans post talem resignationem. Paris. cit. n. 10. dicens, in hoc concordare omnes, Gonz. gl. 15. §. 2. n. 42.

4. Respondeo quartò: donec Ordinarius vel Papa conferat beneficium resignatum simpliciter, ejus fructus interea provenientes spectant ad eos, ad quos spectarent, si beneficium vacaret per obitum cum vacatio per resignationem & per mortem æquiparentur. *Parif. n. 14. citans AA. in c. susciprum. de rescript. in 6. hoc est, ad legitimum successorem in beneficio, utpote ad quam de jure ordinario spectant fructus beneficii, non habito in consideratione intruso, Loti l. 3. q. 20. n. 111. Parif. loc. cit. n. 16. subdeus n. 17. id speciale esse, quòd in regno Neapolitano fructus à die vacationis usque ad diem, quo provisi per Papam ceperint possessionem, spectent ad Camera Apostolicam, & exigantur à Commissariis deputatis per Nuncium.*

5. Respondeo quintò: in resignatione facta in favorem certæ personæ tamen resignans non possit percipere amplius fructus beneficii resignati post factam ei intimationem expeditarum literarum in favorem resignatarii, sed hi spectent ad resignatarium, uti tenet *Rebuff. in pr. tit. de simoniac. resign. n. 4. & tit. de publicand. resig. gl. 18. n. 7. & in tr. de nominat. q. 14. n. 157. apud Parif. cit. q. 6. n. 21. Verum tamen non est, quòd ibidem tradit Rebuff. posse resignantem ad illud usque tempus percipere fructus; quia jam ante illas literas expeditas, multòque magis ante notificationem istius expeditionis gratia perfecta, & jus quæsitum, & dominium penes resignatarium, ut *Bursat. conf. 13. n. 7. vol. 1. adeòque ei debentur ab eo tempore fructus, etiamsi is per aliquot menses non expeditisset literas, Parif. loc. cit. n. 69. 70. & 71. & licet, ut habet communis, resignatarius ante dictarum literarum expeditionem non possit percipere fructus, non tamen inde inferitur, quòd expeditis illis literis, & captâ possessione non competant ei hi fructus jam antea debiti, Parif. n. 60. Quòd autem, si ante expeditas literas spoliatur resignans fructibus, debeat restitui, aliam habet rationem, de quo *Parif. cit. n. 60.***

6. Sed neque verum viderur, resignantem non posse percipere fructus à die datæ supplicæ, ut tenet *Sarn. in reg. de publicanda. q. 7. n. 2. apud Parif. n. 27. qui & ipse ait n. 37. se aliàs juxta hanc sententiam consuluisse; eò quòd, ut idem Sarn. ad reg. de infirm. q. 20. Cañador. decis. 2. de renunc. & Rota decis. 4. in novis. sit. eod. apud Parif. n. 28. post datam supplicationis resignans amittat possessionem cum dominio, illudque acquiratur resignatario; fructus autem debeantur domino à die, quo is dominium rei frugiferæ acquisivit; eaque data attenditur, & omnia secuta: nam etsi admittat resignatione abdicetur jus à resignante, hoc tamen intelligitur revocabiliter; cum etiam post prælitum parvum consensum & signatam supplicam, donec consensus in Camera vel Cancellaria non sit extensus, penitentia adhuc sit locus, ut *Rota in Parmensi pensionis de Junio 1577. Parif. loc. cit. n. 61. & 63. qui etiam n. 62. ait: non illud tempus datæ, sed dicti consensus extensi attendi. Sed neque consensum hunc juxta stylum curiæ retrorahit ad tempus datæ; cum hic consensus sit formalis; quotiescunque autem pro forma requiritur consensus, nunquam actum retrorahit, ut *Baldus in l. 1. c. ad Macedon.***

7. Neque verum viderur posse resignantem percipere fructus usque ad consensum, seu acceptationem prælitam ab ipso resignatario, ut tenent plures apud *Parif. n. 36. quia tunc jus abdicatur à resignante, ut sæpe resolutum à Rota, ait Parif. & ostensum à se l. 1. q. 1. n. 47. Nam quamvis actus con-*

ditionalis non tribuat jus ante conditionem plenè purificatam, tamen eà purificatâ tribuit jus à principio, ut *Gemin. conf. 107. Staph. de lit. grat. de mand. ad providend. in 5. formâ. ad finem Parif. loc. cit. n. 68. Unde hi fructus pendentes vel percepti medio tempore à die prælitati consensus debentur resignatario, etsi is hæserit ad tempus aliquod ad acceptandum. Parif. n. 74. citans *Gabr. conf. 192. n. 2. & seq. vol. 1. Eò quòd consensus hic ratione fructuum retrorahatur, & perinde sit, ac si tempore collationis fuisset præsens. Parif. cit. n. 74. citans *Gemin. in c. si tibi absent. de preb. in 6. Et licet conditione pendente fructus spectent ad resignantem, si conditio deficiat. Parif. n. 75. citans *Roman. singul. 338. Anan. conf. 19. n. 17. Si tamen conditio existat, fructus debent restitui resignatario, cui de beneficio fuit provifum; quemadmodum post eventum conditionis fructus restituntur à venditore emptori. Parif. cit. n. 75. Multòque minùs verum est, quòd tenet *Roffniac. de benef. c. 14. n. 26. apud Parif. à n. 35. deberi fructus resignatario non nisi à die captæ possessionis à resignatario; eò quòd tunc priùs resignatarius consecratur exercitium & effectum domini. Nam etiam ante captam possessionem resignatarius sit illico dominus, ut *Archid. Gemin. Franc. in c. si tibi. de preb. in 6. Parif. n. 73. juncto n. 67. Sed verisimiliùs fructus debentur resignanti ad diem prælitati consensus, & ab illo die incipiunt deberi resignatario. Parif. n. 38. eò quòd in conditionalibus resignationibus semper attenditur tempus prælitati consensus (intellige à Superiore) veluti qui in illis requiritur pro forma. Parif. n. 39. citans *Sarn. ad reg. de infirm. q. 31. & quòd ad usque tempus prælitati consensus potest prænterere resignans. Parif. n. 41. citans *Bursat. conf. 393. vol. 4. qui dicat illa servari de stylo notorio Curia.********

8. Porrò in hac sententiarum varietate illud tenendum in genere. In hac resignatione in favorem non secus ac in resignatione facta simpliciter eoque, & non ultra illud momentum, resignantem posse percipere fructus, quo abdicatur ab eo titulus & possessio beneficii; & licet fortè eo ipso non statim acquiratur resignatario titulus, seu jus in beneficio, spectare tamen ad eum fructus post abdicacionem juris à resignante provenientes, non secus ac aliàs in resignatione simplici hi successores reservantur. Sic docere viderur *Barb. jur. Eccl. l. 3. c. 15. n. 150. ubi tres casus considerat. Primum ad illud usque tempus, quo res à resignante abdicatur, & resignatario quæritur; in hoc casu (cum in resignatione conditionali jus & dominium à resignante non abdicetur, nisi resignatario purificatis conditionibus translatum) interim resignans est Dominus, & integros fructus beneficii suos facit. Secundum, dum ea de re, nempe jure translato in resignatarium plenè non constat resignanti; & in hoc casu usque ad tempus illius notitiæ (cum eò usque sit possessor bonæ fidei, & justam possessionem, præcedente titulo adhuc coloratam, retineat) potest sicut quilibet possessor bonæ fidei fructus percipere & retinere, juxta distinctionem, quæ dari solet ab AA. inter fructus adhuc existentes & consumptos. Tertium: à tempore dictæ notitiæ usque ad captam à resignatario possessionem, in quo casu percipere nequit fructus.*